

Нұргүл
Оқашева

Қыз бен қыз

*Біздің жаққа көшіп келді күз бүгін,
Жапырақты сабағынан үзді кім?
Тіршілікке түсі әбден ескірген,
Айтып отыр қыз мұңын...*

Кыз бен кыз

АЛТАЙ МЕДИА
баспасы

ӘОЖ 821.512.122
КБЖ 84 қаз-5
О-47

О-47   **Оқашева Н.**
«Күз бен қыз»: жыр жинағы/ Нұргүл Оқашева; –
Алматы: «Алтай медиа», 2017. – 120 бет.

ISBN 978-601-06-4571-4

*Бұл жинаққа жас ақынның жүрек түкпірінде жатқан
сарғайған сағыныш пен мөлдір сезімге толы нәзік жырлары
еніп отыр.*

Кітап көпшілік қауымға арналған.

ӘОЖ 821.512.122
КБЖ 84 қаз-5

ISBN 978-601-06-4571-4

© Нұргүл Оқашева, 2017
© «Алтай медиа», 2017

Алғы сөз

Бұған дейін жұртшылыққа тұңғыш жыр жинағын ұсынып үлгерген Нұргүл Оқашеваның өлеңдерін оқып отырып, «шіркін-ай, оқырманыңды таба алар ма екенсің?» деген ойдың жетегіне ересің. Өйткені, оқырман дегеніміз – рухани байлық іздеген, сөздің қадірін түсінетін, тіршіліктің жауабынан да сұрағы көп бұралаң жолдарында бір жығылып, бір тұрып келе жатқан жандар. Олар заман қанша салқындап кетсе де, оның бойында сақталған бір жылылық сәулесінің бар екендігіне сенеді. Міне, солар Нұргүлдің осы әдемі жырларына кезіксе, іздегінін тауып, бір жасап қалар еді-ау. Өйткені, ол – «Қайран менің өлеңім тізбекте бір, Сенен солай мың үміт үзбек көңіл. Жалғандықтың жарысқан жолдарымен, Ақиқаттың ауылын іздетті өмір» дейтін мұңдасы мен тілеулесі.

Ал егер ол махаббаттың мұңын бастан кешіп жүрген жан болса, Нұргүлдің «...Мен көктемді жыр қылдым, көктемге емес, Саған

ғашық болғаным үшін ғана» деген жолдарын оқып, өзінің де не үшін көктемді немесе не үшін күзді немесе не үшін түзді, не үшін ақ қар мен күміс жаңбырды сағынып жүргенін түсінеді. Тіпті «Жүз күнімнен дайынмын бекзінуге, Өзіңменен өткізер бір күн үшін» деген ақиқатын ақтара жазған ақын қыздың сезімінің сүйсе құлай сүйетін жүз қыздың сезімін екі жолға сыйғызған шеберлігіне қуанып, тіпті жүз күрсініп отырып, осы жыр жолдарының шуағында рахат сезіміне батыры да анық. «Моншақ тізіп мұңайғанда мен үнсіз, Өлең оқып жұбатқан да едің сіз. Мені қатты сүйем дейсіз, сенемін, Сенімім де сенімсіз...» деген өлең жолдарын оқыса, жанына жұбаныш табар еді. Неге? Өйткені, адам өзінің жандүниесіндегі айта алмай жүрген сырын екінші бір адамның дөп басып айтып тұрғанын естісе, өзінің жалғыз еместігін сезініп, көңілі көшке ілескендей күй кешеді.

Қазіргі заман әр адамның жандүниесінің керек-жарағына көңіл бөліп отыратын заман емес. Қазіргі заман – Нұргүлдің «Көңілімнің көкпеңбек хошы налып, Жан-тәнімді жанардың жасы қарып. Маңдайыма ақ өлең түзу түскен, Қисық жолмен келеді көшін алып» деп төгілткеніндей, «қисық жолды» күрделілеу заман. Күрделілеу заманның күрсінісінің ішіне түсіп кетпей, өзіңді асқақ ұстап жүру де ерлік. Бірақ сондай ерлік жасап жүргенінді кімге айтарсың? Кімге мұңынды шағасың? Ең қиыны да осы. Сосын сенің сол

ерлігінді өзің айтпасаң да, сені танымаса да, алыстан сезініп отырған ақын деген құдырет барын білген кезде, ақындықты мойындамауға шамаң келмей қалады.

*Жәудіреген жанардың жасы күліп,
Күйзелісті мендегі тосып үміт.
Кірпігімнің үстінде жалған күлкім,
Ал астында мұңым тұр жасырынып.*

«Кірпігінің астына мұң жасырудың» салмағын оны бастан өткергендер ғана түсінеді. Шынында да, айналаң түгел шаттанып жүргендей сыңай танытып тұрғанда, жалғыз өзің қалай мұңайып отырарсың. Айналаң түгел мұңсыз ғаламның ішінде шалқып жүргендей болып тұрса, «жалған күлкінің» өзін құтқарушындай көріп, соған жармаса кетпегенде не істейсің?! Бірақ, сөйтіп жасырып жүргенің бір күні өлең жолдарына төгіле қалғанда, ақынның енді оны айтпауға мүмкіндігі болмай қалады. Бұл әр ақынның басында болатын жағдай. Өлең осылай туады. Шынайы бейнесін көрсетіп туады.

*Күмілжіген күлкіні,
Қолдан жасап алудан-ақ шаршадым.
Ойларымды күндерім жүр ойқастай,
Мысықтілеу неге бәрі қас маған?
Менің жаным*

*жақпар-жақпар жартастай,
Толқын ұрып тастаған, – деген жолдарға
қалай қарар едіңіз?*

Әрине, «жап-жас болып, не болды сонша түңіліп!» деп қабылдамайтыныңды білтелемей бүкпесіз білдіруге де болар еді. Жас кезімде бір үлкен ақыннан сондай сөз естігенім есімде. Сонда ол кісіге поэзия жас-жасамыс дегенге қарамайтындығын түсіндіргім келген. Оның «жақпар-жақпар жартастай, толқын ұрып тастаған» жағдайын қарабайыр, дәл сол қалпында алмаңыз. Оған сөз өнері, ой өрнегі, сезім тереңдігі тұрғысынан қарасаңыз, ерекше күйге бөленесіз. Және суреттеу, ішкі сезімнің дәл осы шақтағы толғанысын сол қалпынша жеткізудің өзіндік шебер көрінісін тауып алар едіңіз.

Шарасыз шердің шарлап шартарабын,

Өкпелеп кімге кінә арта аламын.

Сүйсініп ессіз сүйіп сізді ғана,

Ғаламның газал мұңын арқаладым, – дегендегісі, шынында да «ғаламның мұңы» екен деп қалмаңыз. Бірақ ақынның ішкі әлемі күллі ғаламды сыйғыза алғандай сезімді бастан кешіріп тұрған соң, ақынның дәл осылай сөйлеуі өте орынды.

Жалпы ақындыққа бәлен-түген деп баға беріп жатудың өзі артық. Өйткені, біреуге ұнаған өлең біреуге ұнамауы мүмкін. Біреу терең ұғынып, енді бір оқырман тереңдей алмауы да ғажап емес. Солай бола тұрса да, заманның қиғаш қарап тұрған мінезінен жасқанбай, өзінің табиғи болмысы бар екендігін айғақтап, ішкі сезім бұлқыныстарын өлең

жолдарына жап-жарық етіп ұсынуының өзі – ақындық мінездің айғағы.

Кезінде қазақтың ақберен ақын қызы Фариза Оңғарсынова да Нұргүлдің өлеңдеріне ерекше бағасын беріп, талдап тұрып, тілек айтқаны бар еді. Нұргүл сол айтылған тілектен қанат байлап ұшқан қарлығаштай шеберлігін шынғаумен келеді.

Сезіміміз ентігумен ескірген,

Көңіліміз мерзімінен кеш күлген.

Біздің өмір дауылпаздың дыбысы,

Тек алыстан әдемілеу естілген, – деген жолдардан жас ақынның ішкі қарымы апайқын көрініп тұр. Нұргүлдің қарымды да шуақты жырлары әлі де жазылу үстінде. Жазыла бергей!

Оңайгүл ТҰРЖАН,

ақын, Төлеген Айбергенов

атындағы сыйлықтың лауреаты.

***

*Жүрекке мұңның мөрін таңба қылып,
Тағы да алдадыңыз.*

Алдады үміт...

*Суалып көңілімнің гүл-реңі,
Жанымда қала берді арман ұлып.*

*Шарасыз шердің шарлап шартарабын,
Өкпелеп кімге кінә арта аламын?
Сүйсініп, ессіз сүйіп Сізді ғана,
Ғаламның газал мұңын арқаладым.*

*Сіз енді сезім жайын сөз етпеңіз,
Біз енді бірімізге бозөкпеміз.
Мендегі сезім өлген...
Өлгенді айтып,
Қайтеміз өрт түсіріп өзекке біз?*

*Жалғамай тілегімді тілегіме,
Мұң сыйлап сезім өлді гүл-өңіме.
Күнәсіз көз жасыма жуындырып,
Жерледім жүрегіме.*

***

Сізді іздедім...
Таба алмадым...
Таппадым...
Бара бердім бір қыдырған баққа мың.
Сұрап едім біз сүйенген теректен,
Ол да менен ала қашты ат тонын.

Шырылына құлақ аспай жанымның,
Сағынышқа барып тағы таңылдым.
Үмітіме жетектеген қолымнан,
Сонарынан сая берді сағым-күн.

Сізсіз, аға, өмір нұры тым әлсіз,
Мүмкін мендік мүшкіл халді ұғарсыз.
Ақбауыр-бұлт аспан жақты мекендеп,
Сіз де мені іздеп жүрген шығарсыз.

Жан жүрегім жанып, ысып, сыздап та,
Қалшылдаймын
    қалған жандай мұздақта.
Жер бетіне қашан соғып кетесіз,
Қарай-қарай көзім талды сіз жаққа?!

***

*Аздап бақыт, бар басымда аз қайғы,
Күндерімді түндеріммен жалғайды.
Көшкін бұлттың көлеңкесі секілді,
Арманым да алдайды.*

*Бақытыма оймен жетіп күні-түн,
Тәңір тартқан сыйдың ашам құлыпын.
Кей достардай көре алмайтын күлкімді,
Жалғанбайды үмітім.*

*Моншақ тізіп мұңайғанда мен үнсіз,
Өлең оқып жұбатқан да едің сіз.
Мені қатты сүйем дейсіз, сенемін,
Сенімім де сенімсіз...*

(Бауыржан Әліқожаға)

*Саумал самай маңдайымнан сипамай,
Өгей өмір өкпелетіп әлі жүр.
Бұйырмаса бұйырмасын сый талай,
Мен өмірді сүйем, досым, бәрібір.*

*Кірпігіме шық боп қонып күндерім,
Мейлі апарсын талықсыған таңдарға.
Безбүйрек бұл...бұл өмірде білгенім,
Бауыры аман жан бар ма?*

*Мен өмірге өкпелеуді қойғанмын,
Жылағаным болмаса тек жасырын.
..Көз жасымнан
    көлшік жасап ойнап жүр,
Ан-а-ау жігіт, менің сүйген гашығым.*

*Қиналғанда созбаса да қол ұшын,
Сүйем оны...
Күтеді алдан жол қандай?
Сүйем оны – бақыттымын сол үшін,
Ал бақытым сормаңдай.*

*Айқайымды естімейді амалсыз,
Сыңсып салам сағыныштың сазына.
Мұңды әуенмен мұнарлы аспан ажарсыз,
Жұлдыз біткен жаудырса да базына.*

*Қаламымның ұшыменен жол алып,
Жүрегімнің тұсындағы газал мұң.
Айдың аппақ сәулесіне оранып,
Сол мұңымды жазармын.*

*Жалқы жолым жырмен ғана түйіспек,
Жауыр болдым*

жанды жеген «жауырдан».

*Маңдайымнан мейірлене иіскеп,
Бауырыңа басшы мені, Бауыржан.*

Ағыл-тегіл жылайын...

Құмыра

Жалынға денем
    шарпылып жатқан шақта бұл,
Құбыла бермей
    құрағым келді басқа жыр.
Құмыра жайлы толғаншы дейсің,
                    қарағым,
Толқындай тулап тумайды, әттең,
                    қасқа жыр.

Өткенім еске оралды, көңіл, жасыма,
Бала кезімде ойнаушы ем киіп басыма.
Көк құмырасын Мәрия деген көршімнің,
Сылаңдап жүріп сындырып алдым
                    қапыда.

Сындырған сәттен тұмшалап алды
                    сынық мұң,
Үкілеп жүрген үзілді жібі үміттің.
Сол сәттен бастап құмыра атты
                    ойынды,
Ойымнан сыздым, ойынның бәрін
                    ұмыттым.

Ұмыттым бәрін, еркелік қалды
артымда,
Атанып жүрмін біреуге, бәлкім,
нар тұлға.
Мәрия көршім сол құмырадай сын деген,
Сынбай келемін сан сынақтарда,
сан сында.

Құмыра көрсем ішіде жүрер мұң бұғып,
Үркіп кетеді білмеймін неден
нұрлы үміт.
Құмыра көрсем...
жақындауға да жасқанам,
Абайсыз тағы аламын ба деп
сындырып...

Өткен күн мен өкініш

Кешқұрым

Ауылдың ару қызына

үйленгеніңді естідім.

Естідім де тарыдай

жанарларымды төңкеріп алып,

Күні – түн көрпені үстіме

көмкеріп алып.

Өксідім.

Өкпек жел өсек тасиды маған

сен жақтан,

Сенің дауысың:

«Кешірші, кешір, кеш күнім»

Жанымның сөгіп көбесін мейлі,

Жылжысын дедім бес күнім.

Күні – түн,

Сағынып күттім жанардың

сарқып бұлытын,

Қайтейін алдап кетті ғой,

Сарғайған сары сағыныштардан,

Іңкәрліктерден, бағыныштардан,

Үкі тағынған үмітім.

Біреуге – бақ, біреуге – со ғашықтық,

Маған болды ұлы сын.

Құрысын!

Ақпанда,
 Есіңде ме мен оқуға кетіп
    бара жатқанда,
 Қарап тұрып ақ қарға,
 Сізған деген сезімдерім ақ қардан да
    аппақ деп,
 Сен емес пе ең мойыныма аппақ алқа
    таққанда,
 Үлбіреген шаштарымды иіскеп,
 Ұқсатқан ең мақпалға,
 Он жыл мейлі өмір бойы күтем деп,
 Сен емес пе ең жүрегіме
    сезім отын жаққанда.
 Сені сүйдім, сені сүйдім – себебі,
 Ұқсамайтын едің зой сен жат жанға.
 Өтінем
 Кешір дейсің, қорға дейсің
    ар азабы өтінен,
 Менің тауым шағылғанда бетінен,
 Талапайға салып тағдыр шетінен.
 Жекіген.
 Бүгін мен пәк сезімім үшін,
 Сен қорлаған сенімім үшін
 Өкінем.
 Өкінем де амалсыздан кешірем.
 Әлі менің жүрегімде
    сенің салған жалаң бар,
 Жан шуағы, жан шынары,
 Көз жасымның тамшылары.
 Сақтаулы тұр санамда әр.
 Қойшы тәйірі, өтіпті зой екі жыл,
 Ал сенің екі балаң бар.

Бақыт – құбыла

Өмір мені өгей қызым дегендей,
Өлшеп берген қуанышын бұлдайды.
Жанымды жеп жазылмаған өлеңдей,
Жігерімді жаныштайды бір қайғы.

Сонсоң қайта жабысады налам боп,
Гүл-үміттің үзіп тастап сабағын.
Сонда да мен аласұрам бағам деп,
Е-е-х, тоңмойын тірлігімнің қабағын.

Қажытуға құмар неге құлқыны,
Арыла алмай шат күнімді аңсадым.
Жарылардай...
Күмілжіген күлкіні,
Қолдан жасап алудан-ақ шаршадым.
Ойларымды күндерім жүр ойқастай,
Мысықтілеу неге бәрі қас маған?
Менің жаным
                    жақпар-жақпар жартастай,
Толқын ұрып тастаған.

*Жанарымның жалынышты етегі,
Бақыт жолын мына маған нұсқар кім?
Кейде аспанға жыр жазғым кеп кетеді,
Қанаттарын қалам қылып құстардың.*

*Өмір мені өгей қызым дегендей,
Өлшеп берген қуанышын бұлдайды.
Жанымды жеп жазылмаған өлеңдей,
Жігерімді жаныштайды бір қайғы.*

*Бақыт іздеп бөлдім неге бекерге ой?
Құлақкесті құлшылығым – мұратым,
Бақыт біткен құбылада екен зой,
Менмұндалап тұратын.*

***

Жүрегіме жсамай бермей сынын да әр,
Тәңір жазған тағдырымды ұғыңдар.
Бес-ақ күндік бейопа бұл жалғанда,
Мына менің Сізден басқа кімім бар.

Сіз әйтеуір қолтығымнан демейсіз,
Есіркейсіз, еркелетіп, елейсіз.
Қарындасым деп сыртымнан
қам жасап,
Жылап жүрсем жұбатасыз, жебейсіз.

Отқа түссем шыр-пыр болып күйесіз,
Масаттансам маңдайымнан сүйесіз.
Жан даусымды тыңдаңызшы, жүректің,
Дүрсіліне тек сіз ғана иесіз.
Жан, аға!

***

*Қоңілімде күй боп тұнды көмескі үн,
Оны ешкімге тыңдатқан да емеспін.
«Жылауық» деп жазғырғаны болмаса,
Сіздей болып түсінбейді мені ешкім.*

*Тағы келді тағдырларға күз, міне,
Терек соңғы жапырағын үзді ме?
«Қатігез» деп кінә артқаны болмаса,
Мендей ешкім түсінбейді сізді де.*

*Сезіміміз ентігумен ескірген,
Қоңіліміз мерзімінен кеш күлген.
Біздің өмір дауылпаздың дыбысы,
Тек алыстан әдемілеу ескірген.*

***

Жылағанда жұбанышым сен ғана,
Хат жолдайсың сұрап-біліп халімді.
...Астананың аязына мен жаңа,
Тұнжырадым тоңдырып ап жанымды.

Сарышұнақ сарсаңға сап не түрлі,
Көңілімді қалдырып жүр күн суып.
Алмағайып ауа райы секілді,
Бұл мекеннің адамдары тым суық.

Мендей мүмкін мейірбан жан табылар,
Амалдаған ардың ғана сотымен.
Саған деген сезімімді сәруар,
Сақтап жүрмін сағыныштың отымен.

***

*Сіз кеттіңіз жаныма мұң табыстап,
Мұң табыстап көріксіз һәм шырайлы.
Жүрегімнің дерті болып жабысқақ,
Жанарымның жауһарлары құлайды.*

*Тағдырымның шешімімен келіспей,
Кектенемін... Ұғарсыз.
Өзегінен суырылған жемістей,
Менің жаным тым әлсіз.*

*Сыңар қанат сырлы сезім бар мұнда,
Жақ болатын бастан бағым қашқанда.
Аппақ-аппақ бұлттарға орап алдым да,
Тығып қойдым аспанға.*

*Соны неге бір көруге құмарсыз,
Мазалай ма жаныңызды жиі осы.
Корген сайын еске алып тұрарсыз,
Тым...тым асқақ сезімімнің иесі.*

***

Ескірмейтін естелігің едім мен,
Жыл өтсе де тұра берер жаңғырып.
Өшірсең де өшпес өмір, көңілден,
Таусылмайтын тақырыбың мәңгілік.

Ал сіз кімсіз?
Таудың тарғыл тасысыз.
Морт сынатын сынасам.
Бар болғаны жанарымның жасысыз,
Жерге түсіп жоқ болатын жыласам.

***

*Ізгісізден тіктелмейді еңсеңіз,
Сізді ессіз сүйіп келем сенсеңіз.
Өмірімнен мәңгі сызып тастар ем,
Сағынбаудың жолын тауып берсеңіз.*

*Тіпті, жыр да жалау болмай жаным,
Жанар жасым ие болды тағым.
Қолге айналып сағыныштың тамшысы,
Тереңіне батырады тағы да.*

*Жан даусымды тыңдамайсыз ұғып сіз,
Оны естуге мына әлем де құлықсыз.
Сонда дағы жүрек сізді сүйеді,
Үмітіммен үмітсіз.*

***

Өміріңнің өтінде едім, тоңдым ба,
Біз әйтеуір содан бері мұңдымыз.
Асығыстау бақыт болып қондың да,
Баянсыз боп тындыңыз.

Күле де алмай күңгірт көңіл күрсінді,
«Ертеңі» жоқ ессіз ғана сүйіппін.
Өзегіне су жетпеген гүл сынды,
Солып барам, сүйіктім.

Солып барам сүйресе де өрге өлең,
Арманымның арнасы.
Гүл-сезімді суарайын шөлдеген,
«Сүйемін» деп алдашы.
Тым болмаса.

Өкініш

Комескі ойлар көңілге сеуіп қаяу мың,
Есіріп жүріп аспадым құлақ есті үнге.
Еркелікпенен етегін ұстап анамның,
Есейгенімді есіме алдым кеш мүлде.

Коріксіз мінез көңілден қалай өшер мұң,
(Содан-ау, бәлкім,
қайырылып жүр қанатым.)
Аспандағыны әпер деп байғұс шешемнің,
Тауысып біттім
топшысы тастай тағатын.

Белімнен түскен бұрымым бұйра.
Өргеннің,
Гажап деп жүріп
мазақ қып кеттім талғамын.
Қалаға барып шаштараз іздеп сенделдім,
Бүгінгі күннің Жібегі болу арманым.

Анамның тұнық тілегін аяқ асты ғып,
Жетесізбін-ау жеңілтек ойды жән деппін.
Әкетайымның қабағы жасап
жат қылық,
Тіл қатпай қойды он бес күн.

Түсіндім бәрін, түсінбеу енді жат ұғым,
Орынсыз жерде ойнақтамаймын есіріп.
...Таяздап барып ұзарып кетті ақылым,
Бұрымым қалды кесіліп...

Алтын жарым

Алтын жарым,
Маңдайыма жазылған жарқын бағым.
Көзсіз сізді сүйіп ем қыз күнімде,
Әлі сол қалпымдамын.

...Көңілімді қалдырды күз де жаңа,
Күзге өкпелеп кінә артқан біз де бала.
Алмағайып тірлікте адасқанда,
Ақтарылдым ағымнан Сізге ғана.

Шыжып тұрған шілдеде тоңдым,
жаным,
Тоңған нәзік жанымға қол бұлғадың.
Әз басымды аяққа тастай салған,
Өсегіне күндестің қор қылмадың.

Қиылса да қансырап тілерсегім,
Сіз бар жерде жанымда жүрер сенім.
Өзгелердің қаңқуын қайтем босқа,
Қабағыңның тартуын мың өлшедім.

Сізбен көрсем жазмыштың үкімдерін,
Сізге арналса ғұмырым бүкіл менің.
Сізбен батқан күніме тәубе дедім,
Сізбен атқан таңыма шүкір дедім.

***

*Жұлдыз тағы ағып түсті,
Жалықты ма аспаннан?
Қара жерге барып түсті,
Не тапты екен қашқаннан?*

*Қара жерге алмастырды,
(О)з биігін талақ қып.
(О)ны кімдер адастырды,
(О)ны кімдер мазақ қып.*

*(О)кінді ме өліп тынды,
Қаналайды кімді енді.
Ал қара жер көріп тұрды,
Мырс етіп те үлгерді.*

*Періштенің пейіліндей,
Аспан үнсіз мұңайды.
Мейірімсіздің мейіріндей,
Жер өтірік жылайды.*

...Мен тағы да әлсізбін...

Назира Бердалы.

Мен тағы да жалғызбын,
Мен тағы да жалғыздықтан түңілдім.
Хақ құдайдың көтере алмай сынағын,
Қатияда құздан қайта құладым.
Көз алдымда мәрт сезімім мертігіп,
Сүріндім...
Сүріндім де мен тағы да,
Байғыз – мұңның тырнағына іліндім.
Мен тағы да әлсізбін...
Мен тағы да қауқарсызбын, қамсызбын,
Мен тағы да жалынсызбын, сәнсізбін.
Кеше ғана алдымнан алдамшы бір
«сый» күлген,
Бүгін тағы... тағы да
түйдек-түйдек жасымды
Құс жастыққа құйдым мен.
Кеше тағы бір мұңға
маңдайымды сүйдіргем,
Өмір маған сірке суы секілді,
Өңешімнен күйдірген.
Мен тағы да әлсізбін,
Арманыма ақұрпек
Абайсызда мұң сіңіп,
Соңғы демім бітердей,
Жүрегімнің үнінде тосаңсиды тіршілік.

Күлағымның түбінде

күбірлейді күрсініп,

Менің топан мұңым мен менің

өксік деміммен,

Жұлдыз біткен тұншығып,

Қараңғы түн қарап отыр «қымсынып»

Мен тағы да әлсізбін...

Мен тағы да әлсіздіктен түңілдім...

Шарасызбын... Өлеңі жоқ, әні жоқ

Жүрегіме үңілдім.

Үңілдім де қалың мұңның

қалдығына сүріндім...

Сосын...

Кұбылаға ұз-а-а-ақ қадап көзімді,

Жаратқанға жүгіндім...

(), АЛЛА!..

***

*Біз тағы да жасырынбақ ойнаймыз,
Бірімізді бірімізден жасырып.
Бірімізді таба алмастай ойлаймыз,
Аласұрып, айламызды асырып.*

*Көріп тұрып көрмегендей іздейміз,
Тауып тұрып таппаймыз.
Біз бәрібір бір айдында жүзбейміз,
Біз бәрібір бір ағыспен ақпаймыз.*

*Еріккеннің ермегі ме әлде, не,
Ғашықтық жоқ құмарлық.
Арамызды жалған жатыр әлдене,
Бізді Құдай қоймаса да сыңар қып.*

Нәсіне кездестік? Қоштасу үшін бе?
 Қалмады дәрменім, қалмады күшім де.
 Сыздаған жүрекке

айта алмай датымды,
 Айналып барамын мелшиген мүсінге.
 Дертімнің дауасы – өзіңде, айт емін,
 Мен үшін тым тұйық,
 белгісіз жайт едің.

Сарғайған жанымға сіріңке тұтатып,
 Ортеніп кетсем бе? Не қылам?
 Қайтемін?

Сағыныш кеудеме жүз батты,
 сыздатты-ай.

Қалшылдап барамын қара түн
 мұздақтай.

Жүректің сиясы параққа құйылды,
 Сіз жүрсіз қалайша міз бақпай?
 Айналам сап-сары, сарғайған сана - мұң,
 Жанарды талдырып жолыңа қарадым...
 Ойымда шашылған шумақты жиып ап,
 Жүректің қан-жоса жарасын
 таңамын...

*Ынтыққан сезімді мәңгі үздік,
Көшені көңілсіз кеземін.
Сізді де қинайды жалғыздық,
Білемін, сеземін.
Бауырым, балам бар, көп құрбым,
Жалғызбын кешқұрым.
Жанымның патшасы – өткір мұң,
Жоқ және ешкімім.
Жолымда кезіккен таныстар,
Жаудырған сәлемін.
Таныстар – уақыттай алыстар,
...Күйрейді әлемім...
Орындық. Беймаза күйге алаң,
Бейтаныс жан отыр бұлалау.
Оны да өлердей қинаған,
Жалғыздық шығар-ау.*

***

Миңдайға шер болып байланған,
Бәу, өлең! Мөлдірсің, тұнықсың.
Қиіңғы алған, азапқа айналған,
Жанымды өзіңдей кім ұқсын?!
Кім ұқсын мендегі өмірді,
Бәілдей еркелеп, тасыған.
Төкпе артқыш, керенау көңілді,
Жарасын жырымен қасыған.
Бәзбіреу тасадан тас атты,
Торымның сыртынан сығалап.
Мұңымнан мұнара жасапты,
Адамдар ғайбатқа құмар-ақ.
Сан рет сарсаңға салдың да,
Араша сұрадың дертімнен.
Өмір мен өлімнің алдында,
Қасқайған сен менің сертім бе ең?
Бәу, өлең!!!

***

Жағалау жанымды тербетті,
Әуені әдемі бір күймен.
Тағдырдан татып ап кермекті,
Көңілсіз жүруші ем ылғи мен.
Өзгерді әлемім қас қағым,
Қасыма, қалқашым, сен келіп.
Көктемдей құлпыра бастадым,
Дерттерден дәрісіз емделіп.
Жұлдыздар әңгіме қылады,
Біздегі бақытқа тік қарап.
Ішінде мерт болған сұрағы,
Сұрықсыз Ай дағы сұқтанад.
Аңғармай қоштасар кезімді,
Шығарып салмашы, салмашы.
Үздіккен аяулы сезімді,
Үнсіздік демімен жалғашы.
Бүгін де, ертең де, кеше де,
Бақытты бірге іздеп жоғалған.
Адамдар көп жүрген көшеде,
Адасып кетсек қой жоқ арман.

***

*Ақымақ ару нөсер жауынға,
Баппа та сүйді «тірегін».
Ал мен өзгенің әсем бағында,
Бүршігін жарған гүл едім.
Гүл едім жамал жазды сүйетін,
Үгіп алғаның не еткенің?
Сұлулықты һәм назды сүйетін,
Оралар ма екен көктемім?
Шаң-тозаң басқан күлтелерімді,
Күлтелерімді жуар кім?
Жапырағымен бүркене берді,
...Сағынышыммен суардым...*

***

Біздің жаққа көшіп келді күз бүгін,
Жапырақты сабағынан үзді кім?
Тіршілікке түсі әбден ескірген,
Айтып отыр қыз мұңын.
Бейтанысқа, бәлкім, бәрі сандырақ,
Сап-сары ойдан сарғаяды ән құрап.
Көз алдында тоңазыған тіршілік,
Жанарында қаңғырад.
Мына халге ару біткен аз шыдар,
Оның жаны – нәзік, мұңлы, наз, шынар.
Шексіз, шетсіз сағынышқа сенбейтін,
Сіздің жақта жаз шығар.

***

Жынып жүрген жалғанның кінә, шерін,
Жалғдайың да мәз емес, сірә, сенің.
Сен - біреудің жасаған қатесісің,
Мен - біреудің жасаған күнәсі едім.
Көңіл содан қаймығып, қамығуда,
Ініма ма, айтшы, тағдырға бағынуға?
Жылау, сықтау бәрінен қинайтыны,
Ақымыз жоқ сарғайып, сағынуға.
Арманыма араша, арай сұрап,
Інідарыма қойылды талай сұрақ.
Мені қойшы қуартқан құсалықтан,
Жүр екенсің күйремей қалай шыдап?!

***

Жарқын, жасыл өмірлерін құрбан гып,
Дүниенің көзіндегі мұңды аңдып.
Мейірімсіздің аңсағандай мейірін,
Жапырақтар жер бауырлай

жүр қаңғып.

Қайдан келді, қайда барды... дерегі,
беймәлімдеу. Ешкімге жоқ керегі.

Сұрқы қашқан суық өңін әлемнің,
Сағыныштың көзіменен көреді.

Тіршіліктің мойынсұнған ығына,
Қуыс тапса береді олар тығыла.

Жамал, жасыл қоштастырған

жазымен,

Ох, опасыз мезгілдердің гұмыры ә?

Көңілі – үміт, жүрегі – шер, көзі – мұң,
Тағдырына қайрап жүрген төзімін.

Келер күннен бір жылылық күтетін,
Жапырақтар, бәлкім, менің сезімім.

***

Ыргатылып желдің салған әніне,
Жапырақтар тербетіле билейді.
Білмейді олар мезгілдердің мәні не,
Мен сияқты және Күзді сүймейді.
Сыр айтады суыртпақтап арай бақ,
Таңына әрбір тамылжыған тамыздың.
Кім айтады алыс жолға қарайлап,
Жете алмай жүргенімді, жаны ізгім?
Үнсіз айтып тұр емес пе Күн еркем,
Бәрі өткінші екендігін өмірде.
Жапырақтар сарғаяды күні ертең,
Сағынышым ұлғаяды менің де.

***

Жағалау сырға күпті,
Бақытты жанның бәрі.
Немесе бір бақытты,
Күтеді тағдырдағы.
Айқасқан тәтті құшақ,
Көңілдер күлімдескен.
Сабырсыз сәтті тұсап,
Жай ғана күбірлескен.
Сүйлер, асыгулар,
Тағатсыз тосқан бірін.
Жылаулар, жасырулар,
Жазықсыз достан мұңын.
Күтуден дос торыққан,
Баяны басқа салды-ай?!
...Бақытпен кеш жолыққан,
Біз тұрмыз қоштаса алмай...

***

Арқама ауыр жүк артып,
Жазғырсын, мейлі, бұл жалған.
Теректей күзгі қуартып,
Сабағымды үзсін бүр жарған.
Үйқысыз таңды атырып,
Сұалды нұры жанардың.
Қаламымды алдым батырып,
Қарашығына ғаламның.
Бір сиқыр құйдым көңілге,
Тамшысыменен жаңбырдың.
Окпешіл мынау өмірге,
Олең боп келген тағдырмын.
Жарқылсыз, жұмбақ сезімсіз,
Жұлдыздың көрдім сөнгенін.
Аппақ бұлтына кебінсіз,
Аспанның көрдім көмгенін.
Гайыпқа сіңді тіршілік,
Бұлдырап көзім алдында.
Жыр жүрек қалды тұншығып,
Жоқпын ба, әлде, бармын ба?..
Жанымның дерті өлең - мұң,
Қол созды биікке «мұңым».
...Түс көріп жатқан әлемнің,
Мен, мүмкін, кейіпкерімін...

***

Қызылжардың аспаны
ағыл-тегіл жылайды,
Терезеге телмірген ару тағы мұңайды.
Таста тұнған жаңбырдың
тамшысындай мөп-мөлдір,
Жанарының жауһары
ақ қағазға құлайды.
Ақ қағазға төгілген күнәсі ме, сыры ма,
Ессіз дүние күледі миығынан мұңына.
Аспан жылап жатқанда
Жердің жуып жанарын,
Өңешіне бір өксік бергені не тығыла?
Ағыл-тегіл жылаған аспан ба, әлде,
қыз демі,
Құс базарын тарқатқан меңзейді екен
Күз нені?
Ару қыздың көз жасы
жылай-жылай таусылған,
Арсыз ойдан мың есе биік еді Сіздегі.
Бұрышынан жүректің «үй» жасаған,
түнеген,
Оның жанын күз ұқпас жадаураған,
жүдеген.
...Ақ қағазға ақырғы көз жасындай күнәсіз,
Тамып кетті бір тамшы,
тамып түсті бір өлең.
Қызылжардың аспаны
ағыл-тегіл жылайды,
Терезеден телмірген ару неге мұңайды?

Сыннайды да екен зой өмір бұлай,
Сүйеді де екен зой көңіл құлай.
Құрақ көрпе секілді жүрегімді,
Қийтем сені жаншыған шөгір мұң-ай?!
Қанатымды шарпылтып күйікке мың,
Жыпы кегін жалғанның сүйіп шерін.
Табанымның астында тапталды кеп,
Аспантектес қол жетпес биіктегім.
Күйімді ұрлап ырғақты көңілдегі,
Жылар шақта көзден жас төгілмеді.
Озеуреген өкпеге қия-қия,
Огейсітіп жіберді өмір мені.

***

Үміт – үркек, сенім – жүдеу, өмір – сыз,
Із бетімді аялайды жел үнсіз.
'сізімнің көшесінде адастым,
Сөз алдымда Күз жылайды көңілсіз.
Қоңыр Күздің тауысты кім тағатын?
Қаз да кетті шамшырағын жағатын.
'ұмыр кешу Күзге оңай деймісің,
'ағынышқа малып алып қанатын?
Итей айтып жанды жеген сөзімді,
Мен осылай түгесемін төзімді.
Сүзден қалай алып қашам көзімді,
'ізден қалай алып қашам өзімді?
Іітыңызшы?

***

Күзге айтып ем
сағынышымның салмағын,
Ол да басын шайқады.
Сары үмітпен қарсы алғанын таңдары.
Айтады...
Сары түске боялғанда шартарап,
Үзді ме екен күдерін?
Миллион жанның сағынышын арқалап,
Ғұмыр кешу оңай емес, білемін.
Тоңды жаным сөзім өтпей тілсізге,
Қызылжардың түні неткен мұздай-ақ?
Ішіңізден Сіз де тынып жүрсіз бе,
Күзді аяп...

***

Билей алмай жаңбырдың әніне еріп,
Бәрі бекер бәрі де, бәрі дедік.
Махаббатпен мезгілсіз қоштасқалы,
Өмірімнің барады мәні кеміп.
Жағалау да жат маған басқа бәрі,
Алғаш көрдім сұрланған Астананы.
Менің қасіретімді аз көргендей,
Күз де қатты түйеді қас қабағын.
Үміт те жоқ үлгілдек ізгі нәрі,
Бақытсыз деп сөгеді бізді бәрі.
Суып кеткен сезімге біздер емес,
Күз кінәлі болсыншы Күз кінәлі?!

***

Қайтайықшы серуендеп қаланы,
Айтайықшы бақыт жайлы ертегі.
Онсыз да өмір тырнап ескі жараны,
Мұңның күйін шертеді.
Ашайықшы күңіренген Күзге сыр,
Қашайықшы тоңдырса да түнгі ызғар.
Екеумізді сабылумен іздесін,
Жымыңдаған жұлдыздар.
Қолдасыншы біздің күйді Ай күліп,
Болмасыншы жанымызда өзге ешкім.
Әлде сен де қоштасудан қаймығып,
Келмей жүр ме кездескің?

***

*Кеттіңіз бе хабарсыз?
Гүмыр кешу мүмкін бе енді алаңсыз?
Кейона бұл жалғанымның қызығы,
Қуанышы едіңіз ғой маған Сіз?!
Бәрі, бәрі жоғалды,
Нәзік көңіл мейірімсіз боп алды.
Әппақ әппақ үміттерім теректей,
Жапырағынан тоналды.
Ақ қағазда азабым,
Сөзімнің көрін сөзбен қазамын.
Дерттерімді дәрі таппай жазатын,
Содан өлең жазамын.
Кеттіңіз бе хабарсыз,
Гүмыр кешу мүмкін бе енді алаңсыз?*

***

Сүйіп тұрып сүйемін деп айта алмай,
Күйіп тұрып күйе алмау.
Көріп тұрып өте шығу байқалмай,
Жүректерді жиі алдау.
Дерті күйік күнәларға құмарту,
Сеніп тұрып сауапқа.
Көтермесін біліп тұрып мұң арту,
Сұрағы жоқ жауапқа.
Арманыңды жайып тастап қиын ә,
бақыт жайлы бал ашу.
Тағдырыңның бұйыртпаған сыйына,
қырықпышақ таласу.
Адастырмас ақылыңа бағынбай,
Ойран қылар сезіміңмен достасу.
Жылап тұру қуаныштан жарылмай,
Қимасыңмен күліп тұрып қоштасу.
Қандай қасірет!!!

***

*Сұрайсыз ба халімді,
...Оқылмайтын хаттар жазып
  шаршадым.
Жай, әншейін, білдірткім кеп барымды
Сізге ауғанын аңсарым.
Күлкілі иә?
Күле берсін қара түн,
Қоңыр Күздің қасіретті іздері.
Сағыныштың отын ғана жағатын,
Білер дейсің Күз нені?!
Күзден көңіл, Сізден көңіл жүр қалып,
Сағынтуға тым шебер.
Хал сұрайсыз нұрланып
«Жақсы» десем кім сенер?!*

***

Көз алдымда дүние құбылардай,
Жүрегімнің ішіне сыйып салам...
Өзім жаққан үмітке жылына алмай,
Сен өшірген үмітке күйіп барам...
Неге мені саласың сергелдеңге,
Тағы уын ішкізсін өмір қандай?
Өзге десе тәкаппар, өр кеудемде,
Саған деген бір түйір кегім қалмай...
Сансырадым сәт сайын дерт емуден,
Жүрек байғұс паналап, ықтар нені?
Сағыныштың отына өртенуден,
Көзіме бір көрініп, құтқар мені!

***

*Уысынан шыға алмай бар мұңның,
С'езімімнің көшесінде қаңғырдым.
Коктем жаққа барамыз деп бірге біз,
Күзге мені жалғыз неге қалдырдың?
Жылай-жылай жүрек семіп,
жан сыздап,
Маған қарап мұңаяды саршыл бақ.
Менің сағынышымсыз-ақ Күз байғұс,
Гұмыр кешіп жүр емес пе қалшылдап?
Өкінішіме от қоясыз түзден Сіз,
Енді қайтпек үміттерін үзген қыз.
Тайғанақтау тағдырыма кінәлі,
Күз бен Сіз!!!*

***

*Көнбейтінін білесің ар айлаға,
Арманыңа аспандас қарайлама.
Құлазыған жаныма сәуле құйып,
Бейуақытта жолықтың қалай ғана?*

*Серігің де емеспін сенімің де,
Сені кімге теңеймін сені кімге?
Жүрегіме байланған бір құдірет,
Адастырып барады мені мүлде.*

***

Адемі едім, аппақ едім, арлы қыз,
Жүрегімді қалай жаулап алдыңыз?
Қатерсіз ем, қарекетсіз, қамсыз ем,
Жазылмастай жанға жара салдыңыз.

Бүгін менде маза да жоқ, жоқ тағат,
Ойың жаққа отырамын көп қарап.
От сезімім минут сайын өртейді,
Ал орнында шоқ қалад.

Сіз көрсін деп көйлек кидім көкпеңбек,
Далада күз мен құлпырдым көктем боп.
Сізге қарай асығамын жетуге,
Іттең, бірақ, арамызда өткел жоқ.

Сөксін бәрі кінәласын сыздана,
Адамдар да, алаңдар да, түз, дала.
Сағынышқа батып кеткен жанымды,
Арашалап ап қалатын Сіз ғана.

***

Мен ақпанның аппақ қары едім ғой,
Ақ жүзіме кімдер екен күл шашқан?
Анау таудың шығайықшы шыңына,
Жүрші, аспан?

Ей, ақ аспан, бақыттысың сен неткен,
Жердің мінін көктен қарап күлесің.
Аппақ қар да жатсынбастан
Жерді өпкен,
Көктем келсе еритінін білесің.

Еридi ол еридi де кiрлейдi,
Еримiн мен жүрегiмде дақ қалып.
Сенен басқа оны ешкім білмейдi,
Сен тұрасың...Ақ мамық...

Гісімнен шықпайсыз,
ойымнан кетпейсіз күні-түн,
Жанымның жылуын сезбейсіз
қалай Сіз?
Конетоз білтенің көмескі жарығы –
үмітім,
Тек үрлей көрмеңіз абайсыз.

***

...Жаса, өсек!...
Гүлнәр Салықбай.

*Сіз кеттіңіз,
Мен де кеттім,
Жол бөлек,
Енді бізді тек уақыт емдемек.*

*Иә, уақыт таптырмайтын дәрігер,
Оның да ісі әбігер.*

*Енді біздер бірімізге біріміз,
Сыр ашпаймыз бір болса да сырымыз.*

*Сол түн Сізбен жылап тұрып
қоштасқам,
Қоштасқам да «өсектермен»
достасқам.*

*Өсек... Өсек...
Сенбеңіз,
Жараланған жанымды
Ал, уақыт, емдеңіз!!!*

***

*Жасырынып күн сайын жанарға мұң,
Менің нәзік жанымды аямады.
Сіз үшінгі менің бар амалдарым,
Сұға сурет салғандай зая бәрі.*

*Окінішке мен жүрмін түпсіз бойлап,
Бола алмаймыз «өтірік» бірге енді біз.
Жаныңызға жанымды жіпсіз байлап,
Сіз жеңдіңіз.*

***

Өгей үміт,
Өгей өмір,
Өгей күн,
Шетке қақты шер мен шемен мұңымды.
Өзегімді өртеп-өртеп көбейдің,
Өгей бақыт бұрынғы.

Арамызды өгей жылдар арбайтын,
Өбектейтін өкіміне не дейсіз?
Жан-тәнімен жақсы көре алмайтын,
Сіз де маған өгейсіз.

Қамығамын, мендей қайғы жейсіз бе,
Өгей сезім шақыра алмай сабырға.
...Қамыққаннан қайысады дейсіз бе,
Қасіреттен сөгілмеген қабырға?..

***

Өлең сүйген өрімдей ем,
Талғамымның сыны құзға
шығарды неше,
Анашымның төріндей кең,
Сырттай ғана жырыңызға ғашық ем
кеше.

...Сүйіп қалдым (сенесіз гой),
Сіз болдыңыз тәтті мұңым
тағы да мұңым.
Сол мұңым мен келесіз гой,
Сезімімнің көкке ұшырып күлін, бүгін.

Тосқауыл көп мұң, құз, жардай,
Бір болмаспын өзіңізбен жүрегім, өртен.
...Анау аққан жұлдыздардай,
Ғайып болам көзіңізден білемін, ертең.

Өкінесіз...

***

Түн қойнынан тағы мұң боп түледім,
Түледім де құшағында түнедім.
...Жанарымның жасы болып қаларсыз,
Бақытымның басы ма деп жүр едім...

Үзік үміт - ол бұрымым кесілген,
Бұрымымды жоқтай берем несін мен?
Өміріме енбейсіз ғой ешқашан,
Енді неге шықпай жүрсіз есімнен?!

***

Тағы да түн...
Отырмын мұң қамап.
Мендегі сағыныш, зарығу,
Сабылыс, тарығу.
Жанардан жас болып сырғанап.
Әкетті Сіз тұрған ауылға,
...Не деген сайтан ед,
Тілімді тістелеп, дәрменсіз өкіндім,
Шөкім мұң «байқа» деп.
Ғайыптан күш демеп әлгі жел,
Жырымды ұстатты қолыма қайта кеп.
«Жетпеді, кешікті»,
Ашпапсыз есікті.
Сіз ұйықтап жатыр екенсіз...

***

*А-а-а, мен бе, сол мұңаю, төзу деген,
Амансыз ба,
Қалайсыз,
Есенбісіз?
Күні-түні жүресіз кезуменен,
Көңіл деген күңгірттеу көшемді Сіз.*

*Сіздей мені сүйремес «көрге» бәрі,
Қуанышын өзгелер төгер ме еді?
Мендік көңіл - көнелеу көрме залы,
Баяғыда таусылған көрермені.*

*Тек жұбаныш демесек өлең деген,
Сезімдердің күштірек серті бізден.
Арқа сүйеп ақылға дегенменен,
Көңілімнен кетіңіз еркіңізбен.*

*Тырысыңыз ұғуға,
Менің күшім жетпейді,
Сізді қуып шығуға?*

Тұңғиық ойларым тереңге батырып,
 Тұрлаусыз бір таңды тағзы да атырып.
 Бір түйір тамшыдан жаралған
 жанымды,
 Жанардан шұбырған жас үгіп...
 Отырмын.

Біреуге табылып, біреуге жоғалып,
 Үмітім іште өліп, күдікке тоналып.
 Өткенге өкініп, өлердей күрсініп,
 Бүгіннен безініп, ертеңге жол алып...
 Отырмын.

Күрсінген көңілді бір күйге көндіріп,
 Мұңымды маздатып, күлкімді сөндіріп.
 Баянды бағымды басымнан ұшырып,
 Баянсыз бір бақты қондырып...
 Отырмын.

Қиырсыз қиялға тоналып,
 Нүктесіз ойларға оранып.
 Аң жүрмес алысқа жол алып,
 Мен түбі кетермін жоғалып...
 Жоқ болам...

***

Менен алыс қуаныш, алыс қайғы,
Көзімде – мұң.
Кірпіктерім түнімен табыспайды,
Көз ілмедім.

Бір нәрсеге, біреуге алаң жаным,
Ішімде мұңым да өлді.
Тірлігімнен таушық таба алмадым.
Қарадай жыным келді.

Тереңіне сүңгіп ем көңілімнің,
Барады сыр ұқтырып,
Көлеңкесі тұрлаусыз өмірімнің,
Жіберді ұмыттырып.

Толқынына тұншығып теңіз-денем,
...Алаңдадым...
Елсіз жерде жандаймын жоқ іздеген,
Таба алмадым...

***

*Бір бақытты басымызға теліп ел,
Бақытсыз деп, бәлкім, бізден жерінер.
Екеумізге түсініксіз күйіміз,
Қалың жұртқа түсінікті көрінер.*

*Кешіккен деп айтар бізді баққа бір,
Жағар солай ардың түсі – аққа кір.
Саған ғана тиесілі жүрегім,
Білесің бе, жалтақтаумен жатта жүр.*

*Кейде оны тоңдырады Қара Күз,
Қара Күздің қас қабағын бағамыз.
Ешқашан да ұйқаспайтын өмірмен,
Біз өлеңнің егіз жолы ғанамыз.*

***

Көңілдерге көтеріңкі мән бермей,
Күз де сені жауратты ма дәл мендей.
Куансам да өп-өтірік күлсем де,
Өмірім жүр әлденбей...
Көп қараймын тізбегіне құстардың,
Неге, неге құстар жаққа құштармын?
Шешіміңді күрт өзгерте алса ғой,
Жүрегімнен ұшқан мұң.
Жылы жаққа ұшасың ба сен де ертең,
Жылы ұяңды құшасың ба ең көркем?
Құс базарын жанарыммен тарқатып,
Көңілімді сенделтем.
Қалар болсаң мендік күйге елеңдеп,
Барлық дерттен алар едім сені емдеп.
...Өмір іздеп жылы жаққа кетсең де,
Ораларсың өлең боп...

***

*Мендегі әдемі арманның,
үлгілдек үміттің,
Бақытсыз жалғасы.
Жанымды барады, барады үгіп тым,
Бояуы болмашы.*

*Сыйладым жүк қылып жырларға,
Жанымның жақұтын.
Айналып кетті, әттең, мұңдарға,
Кешегі ессіздеу бақытым.*

*Бақытым – ессіздеу, үмітті үзбедім,
Қисаң да бар мұңға.
Мен Сізді жүректің үнімен іздедім,
Өзімді жоғалтып алдым да...*

*Талықсып, тапсам да білеміз ізгі,
Сезімім сыңарсыз.
Сіз неге мен тапқан жүрегіңізді,
Жасырып тастауға құмарсыз.
Сүймейтін шығарсыз...*

***

Пендемін,
Періште емеспін,
Ұнатқан, жылатқан, жсек көрген.
Алдамшы армандар, алдамшы күлкілер
Бетпердем.
Алланың ілімін азырақ ескерген,
Шайтанның бүлігін қош көрген.
Ақылдан жеңіліп, сезімге серт берген
Пендемін, періште емеспін.
Табанын тайдырған тұғырға талпынып,
Бір бақыт іздеген таусылып, шарқ ұрып.
Сағынған сарқылып.
...жарты бақ...жарты үміт...бар күдік...
Періште емеспін, пендемін,
Жаралған бір түйір тамшыдан.
Күлкім бар, мұңым бар, бар шыдам.
Кәдімгі күнәһар өмірін,
Кінәсіз пейілмен аршыған.
Пендемін
Бес күндік ғұмырмен.
Мәңгілік сапарға барамын.
Көз - үміт, сана - мұң.
Тәніммен топырақ толығып,
Қара жер...Сіңемін...Қаламын.
Пендемін періште емеспін,
Әзірге, бес күндік елеспін...
Содан соң төмпешік ғанамын...
Пендемін!

***

*Мені неге жылатасыз,
Көзім алды тұман қайғы.
Мені неге жұбатасыз,
Қоңіл енді қуанбайды.*

*Тағдырыма (күйгем, тіптен),
Таға берем несіне мін?
Хақты шексіз сүйгендіктен,
Сізді амалсыз кешіремін.*

*Неге, неге білемін бе,
Өкінесіз өткенге көп,
Сізге деген жүрегімде,
Реніш те, өкпем де жоқ.*

*Есіміңіз күбірлердей,
Есімді алмас енді менің.
Тілдегі өлі түбірлердей,
Беймәліммін, белгісізбін.*

*Сүйдім, күйдім толған аңыз,
Сізді және түк көрмедім.
Ұзақ хаттар жолдамаңыз,
Байланыстан тыс жердемін...*

***

Бәрінен көңілім қап, бәрінен безіп денем,
Өзімнен, өзгелерден сескеніп, сезіктенем.
Көңілімнің күрсінісі көзіме көшіп алып,
...Көшені кезіп келем...

Тарыдай жанарымның
шұбыртып тамшыларын,
Сүйретіп сүлдерімді сенделдім,
сансырадым.
Күнәға толып кеткен
жанымды тербетуге,
Тәңірден тұрқы бөтен, әдемі ән сұрадым...

Оу, Жалғыз Жаратқаным,
Жаптарым есімдегі,
Мәңгілік мейіріммен кешірші, кешір мені.
Пейішке жетелейтін пейілім бар еді ғой,
Оны да бұзды білем
пенделік шешімдерім.

Ән салдым тебіреніп,
тербетті құла түз кеп,
Жұлдыздар жымың қақты көкке бір
шығамыз деп.
Тірліктен таса болып,
аспанда тұрамыз деп...
Тағы да періштемді періге айналдырдым,
Төсінен жұмыр жердің
адастым жұмақ іздеп...

***

Арылмай жанардың жасынан,
От болып өртеніп, шоқ болып басыла
Мен кейде самарқау қаладан безініп,
Сен тұрған ауылға асығам.
...Себебі мен сені сүйемін,
Жасырам...
Күлгенің алдымнан беймаза өткенің,
Домбыра тартқаның, темекі шеккенің,
Жанымды қинауды біледі тек менің,
Әдетте мұрнымды шүйіріп өтуші ем,
Темекі шегетін жігіттің қасынан.
Мазасыз шағым көп жауапсыз
сұрақтай,
Көп күнім өкінтіп, көп күнім жылатты-
ай.
Кездейсоқ кездесіп қалғанда тұншығып,
Алдыңда алмаймын тұрақтай.
Түніңді төрт бөлсем, кеш, кнім,
Белгісіз нөмірмен звандап, даусыңды
естідім.
Себебі жанымды сен жаулап келесің,
Жауыннан кейінгі саңырауқұлақтай...

Сен оны ұқпайсың (қарағым),
Өзгенің маңдайын иіскеп,
                    өзгенің бұрымын тарадың.
Көзімше ернінен өптің сен,
Көзімше бағыңа баладың.
Тамшыға малшынып жанарым.
Мен соның бәріне көз жұмып қарадым.
Түнімен булығып ертемен,
Өртенсем қызғаныш отынан өртенем...

***

Көңіліме көш қондырды күзгі күн,
Біз өткерген көктем гүлді үзді кім?
Жер мен көктің алыстығы сияқты,
Тым алысқапыз біз бүгін.

Мен біреуге, сіз біреуге сыңарсыз,
Қиналатын, қымайтын да шығарсыз.
Оңашада қалың ойға оранып,
Сіз де мендей ағыл-тегіл жылдарсыз.

Сіз де мендей (бір сорлыға) сыңарсыз,
Қымайтын да, қинайтын да шығарсыз.
Қос тағдырға сұрақ болып қойылып,
Нүктесі жоқ жауап болып тынарсыз.

Мен де Сіздей күйдемін зой өлермен,
Жери алмай Сізден және өлеңнен.
Жүрегіме жүргізе алмай бір әмір,
Ақылыма шағым айта берем мен.

Қажытты әбден құрым қайғы,
қара түн,
Не бар бізде бірімізді табатын.
...Қарашығым аспан жақта қалқиды,
Жерден Сізге жол таба алмай
баратын...

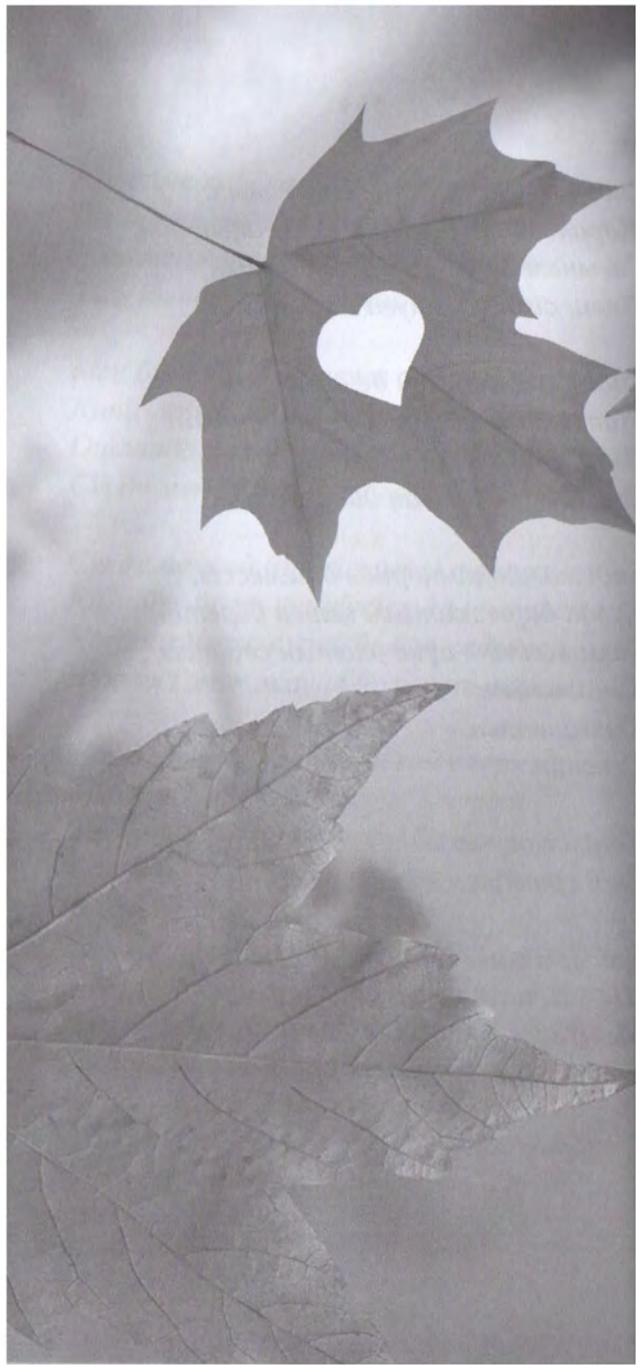
***

*Енді Сізге еркелей де алмаймын,
Жаралыптын басықтсыздау ақын боп.
Сағынам да өз-өзімді алдаймын,
Тіпті, сізді сағынуға хақым жоқ.*

*Енді Сізге өкпелей де алмаймын,
Жатқан шақта ішімде бір ит өліп.
Өмір, сені сүйемін деп алдаймын,
Өзегімнен жатсаң дағы итеріп.*

*Енді маған қамқоршы да емессіз,
Құлап бара жатсам қолын беретін.
Болмысымды сүйе алатын себепсіз,
Қиналатын,
Қызғанатын,
Сенетін.*

*Көңілсіздеу саламыз ғой әнді біз,
Енді ертеңнен күте алмаймыз
жақсылық,
Қайырылмай қайда кетіп қалдыңыз,
Шексіз, шетсіз сағынышқа тапсырып?
Мені???*

***

*Қуанта алмай қайыры жоқ сезімді,
Үміттерім үздікті де көз ілді.
Адасқанда жол сілтеуші едіңіз,
Сізден қалай алып қашам өзімді?*

*Аңдаусызда адастым ба, білмеймін,
Жылатады, жұбатады зілдей мұң.
Жүрегімді тығып қойып, бей-жайлық,
Күй кешесіз, Сізді қалай күндеймін?*

*Тауып бере алмайсыз ғой түйсініп,
Ал мендегі бақыт – сорлы, күй – сынық.
Бақыттысыз жарыңызбен Сіз неткен,
Қызыңызға отырасыз сүйсініп.*

*Үйден, түзден қобдиша һәм сөреден,
Жоғымды іздеп өректіді өр өлең.
Жүрегімді тауып берер жан болса,
Сүйіншіге сол жүректі берер ем.*

Тауып беріңіздерші...

***

Көңілім қап көн өмірден аз ғана,
Көндігемін көргім келмей ендісін.
Бүгініме нали берем наздана,
Кешегімнің таба алмай бір белгісін.

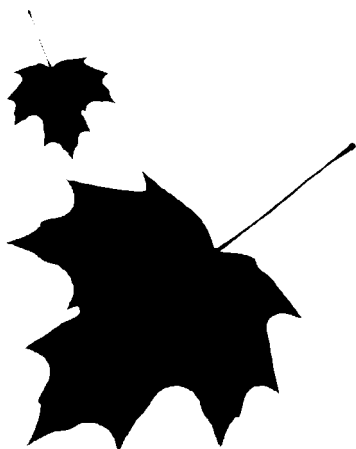
Әз жанымды тербетеді айдын мұң,
Теперішке толып кеткен әр күнім.
Тұғыздағы табанымды тайдырдым,
Тосаңсыған ол да менің тағдырым.

Тұншығамын жанарымның жасына,
Түндігімнен мұң қазғанда орымды.
Сүйіктімнің бақ боп қонып басына,
Бүгін бірақ сүйіп тұрмын сорымды.

Кейде осылай бақыт болып жоғалам,
Жалғыз жанның досы үміт қашанда-ай.
Ойларымның шаужайына оранам,
Шыдамымның шүріппесін баса алмай.

*О бастан-ақ, өмір маған өгей-ді,
Іркілемін жанарыма жас та кеп.
Періштедей пейілімді бөгейді,
Пенделігім аста-төк.*

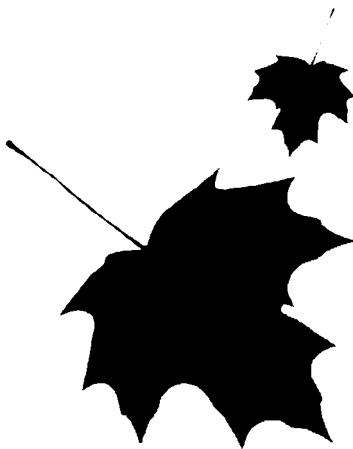
*Аласарып қалмас үшін арманым,
Үміттерім үздіксең де көз ілме.
Пана тұтам Аса Қамқор Алланың,
Әмірінің көлеңкесін әзірге.*

***

Сіз де мені ұмыттыңыз, сүйіктім,
Жүріп келем жанарыма жиып мұң.
Сезім отын өзім ғана тұтатып,
Өзім ғана оңбастай боп күйіппін.

Сіз салғалы жүрегіме қаяу, мұң,
Бақытсызбын, баянсызбын, баяумын.
Сезім отын өзім ғана тұтатқан,
Сіз сөндіре көрмеңізші, аяулым?

***

*Шырқай алмай Сізге арнаған әнімді,
Мен күн сайын жоғалтамын сәнімді.
«Сүйемін» деп іштен айтқан сөзімнің,
Жаңғырығы кезіп кетті жанымды.*

*Жан жүрегі толып кеткен мұңды ызғар,
Он сегіз мың ғаламда тек бір қыз бар.
Сізге арнаған әнін айтып сол қыздың,
Көк төсінде жүзіп жүр ғой жұлдыздар.*

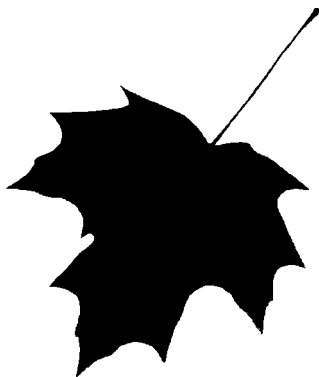
*Олар неге жымыңдайды, білмейміз,
Білмейсіз де жұлдыздарды күндейсіз.
Жалғыз қыздың тыңдата алмай
жан даусын,
Жылайды олар: Құлақ түргейсіз...*

***

*Жан дүниеме, тек сіз ғана егесіз,
Жаралаумен, жылатумен келесіз.
Нұргәлөктің кіп-кішкентай жүрегін,
Үлкен мұңға батырасыз неге Сіз?*

*Сәттеріңіз тым аз мені жебеген,
Жебесеңіз күрсіністі жеңер ем.
Мұң сыйлаған жанға өлердей
налушы ем,
Жери алмай жүрмін Сізден неге мен?*

***

*Анау қатын гайбаттап
жүр сыртымнан,
Ал анау қыз қарғайды.
Сіз болсаңыз жүрегімді бұлқынған,
Жұбатпайсыз біле тұра бар жайды.*

*Анау әйел мұңайтып жүр мұңданып,
Ал анау қыз жандырып.
Аспан жаққа ұшып кетем бір күні,
Елесімді қалдырып.*

*Анау қатын елесімнен мезі боп,
Ал анау қыз жұлмалайды жүрегін.
Жердің кәпір иісінен безініп,
Ал мен көкте күлемін.*

*Аяғымнан шалып қалып бір адам,
Өзі оңбай құлаған.
Көз жасымен араласып жан жасы,
Артымда жүр арыла алмай күнәдан.*

*Аласалар биігімді күндеумен,
Жүріп келем сүрлеумен.
Күші жетпей күндестерге тордағы,
Тотықұстай тыпыршиды бұл кеудем.*

*Тағдырымның татымсыз ба сыйы нақ,
Бұлдыр көңіл бұйығад.
Анау қатын көзін жасын бұлайды,
Менің жазған өлеңімді жиып ап...*

***

*Мен білсеңіз Сізден де өткен кесірмін,
Айқайладым, мазақ еттім, есірдім.
Ошағымды үрлеп жағам деп жүріп,
Абайсызда өз отымды өшірдім.*

*Өшті бәрі армандарым құлады,
Досым күлді, дұшпандарым сынады.
Мен келемін көмескі өмір жолында,
Қашан жанар өмірімнің шырағы?*

*Түнеукүні түн қойнында түнедім,
Жын қаққандай сықылықтап күлемін.
Көшедегі қызыл-жасыл шамдарды,
Жұлдыздардың қанатына ілемін.*

*От іздеймін тоңып, жаурап, мұздасам,
Құлау үшін жалғыз бардым құзға сан.
...Көше тағы шамын жақты кешкілік.
Жылытасыз Сіз қашан?..*

§

***

*Мына жолдар апармайды өзіңе,
Бірақ, тағдыр осы жолмен жүргізді.
Тура қарай алмаймын зой көзіңе,
Жанарыңмен жеп барасың бір қызды.*

*Сен сүйем деп айқайлайсың аһылап,
Мен сүйем деп дауыстаймын ішімнен.
Бөгде қыздың бар қимылын бақылап,
Шаруаң жоқ мүлдем менің ісіммен.*

*О, Құдайым, жарылатын шығармын,
Екеуміз де белгісі жоқ бақты үздік.
Сендік сезім ішінде жүр тұманның,
Мендік сезім – сәтсіздік.*

***

*Көңілім күй тартты төгіліп,
Жетпеді естуге шамаң да.
Топтарда тым тұйық көрініп,
Арқырап шықпадым алаңға.*

*Ойымның ішінде қаңғырдым,
Өлеңнің өртіне күйдім мың.
Жазуга жазылған тағдырмын,
Өмірді жай ғана «үй» қылдым.*

***

Біз өзіміз кінәліміз бәріне,
Тағдыр, уақыт себеп, сылтау жай ғана.
Күліп тұрып бара алмадық әріге,
Сұйып тұрып сыр айтпадық Айға да.

Оңашада жолықпадық ынтығып,
Көпшілікте тек жанарлар түйісті.
Ерініңіз күбірлейді ұмсынып,
Армандаумен жүректегі сүйісті.

Бәрі біздің батылсыздығымыздан,
Бәрі біздің жігерсіздігімізден...

***

*Таңсық бөтен көрінеді кімдерге,
Адам жайлы, заман жайлы көне тым,
Ұйқысыз таң, көз ілмеген түндерде,
Анам маған ертегі айтып беретін.*

*Кейіпкердей ұмтылушы ем жиі алға,
Өмірімнің қол бұлғардай көктемі.
Өн бойымды сүңгітетін қиялға.
Анам айтқан ертегі.*

*Бүгін бәрі, бәрі өзгеріп кеткендей,
Досым, жарым, таныс, ұрбы, айналам.
Себепсізден жақсы көрмей, жек көрмей,
Ертегі айтып жақындайды жай маған.*

*Анам шерткен балалығым, жастығым,
Тағдыр заңы қылып тынды келте оны.
Өзегімді күйдіреді ащы тым,
Өмір айтқан ертегі.*

***

Қыла алмай жоққа сабыр, барға шыдам,
Есілдей тасып кеткен арнасынан.
Шырылдап шындықты айтып,
анау сорлы,
Ылдиға құлап кетті жар басынан.

Талқандай тарқатылды гұмыр әлгі,
Артында бала-шаға, мұңы қалды.
Жармасып құйрығына өтіріктің,
Пысықай шың басына шығып алды...

***

*Айтатындар айта берсін сөз қылып,
Кімге керек іш пысқанның өсегі.
Мен олардың төзімдерін тоздырып,
Қызганышқа көміп кетем бес елі.*

*Аяғымнан шалғысы кеп шаршайды,
Мен аспанға қонысымды көшіргем.
Жерде жүріп биігімді аңсайды,
Үміттерін үзіп алып, өшіргем.*

*Жердің барлық ыластығын жиып ап,
Лақтырғысы келеді-ай кеп мен жаққа.
Мен оларды аяп кетем қиын-ақ,
Көргендері, білгендері сор, батпан.*

***

Пойыздан түсем арқалап күнәларымды,
Жұбатар кім бар жалынсыз

мына жанымды?

Бір сәттік ғана бақытқа

айырбастадым,

Маңдайымдағы бес елі бұла бағымды.

Мәлдір моншағы кетер ме

жанардың кеміп,

Таспық тартам тірліктен

тазарғым келіп,

Онсыз да мұңның күлтесін

жамылған жанға,

Хат жазбай, шалмай қоңырау

сазардың келіп.

Жазғырам жолы тұйықтау

өмірге кімді,

Бір бейнең қалды жатталып

көңілде нұрлы.

Жүйткіген желдей пойызбен

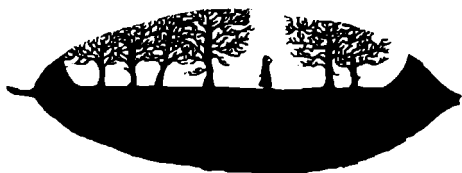
келе жатырмын,

Құшақтап алып бейкүнә сезімдерімді.

***

*Бұл тұрлаусыз тірлігімнің мәні не,
Өмірімнің астаң-кестең бәрі де.
Жапырақтар діріл қағып билейді,
Менің салған әніме.*

*Күннің бетін бұлт жапқандай күйдемін,
Жұмыста да, көшеде де, үйде – мұң.
Орталарда мың бұралғым келеді,
Шақырады биге кім?*

***

*Кім ұғар жанымды ақ сүйген,
Ерекше сый күттім тағдырдан.
Мен қазір түсемін таксиден,
Сен қазір шығасың алдымнан.*

*Тербетер жүдеген жүректі,
Өлең бар шырқайтын ән дайын.
Ерінің тигенде дір етті,
Дір етті маңдайым.*

*От лебің дертімнің еміндей,
Өртеді, өртенді құшағың.
Әлемнің ақырғы деміндей,
О, қалай сезімді тұсадым?!*

***

Тәтті армандар жалғанбай ма, өше ме?
Баянсыздау бір бақытқа таластым.
Қолыңыздан ұстап алып көшеде,
Мына менің келіп отыр адасқым.
Адасайық, адасайық жарай ма,
Дүниенің көрінбей қап көзіне.
Сенбейікші, ермейікші қалайда,
Тіршіліктің құр жаттанды сөзіне.
Мейірімі аз өмір бізге өгей тым,
Маңызды емес түсінеді кім, қалай?
Жолымызды кескестейтін, бөгейтін,
Кетейікші тағдырды да тыңдамай.
Адасайық шыдап жүрсіз қалай Сіз,
Ақ жүректен айтылғанда сөз - заріп.
Мынау әлем ойда жоқта, абайсыз,
Екеумізден қалса екен көз жазып...

Өзіңізсіз, көзіңізсіз, Құдай-ау,

Қалай сүргем

жиырма жеті жыл гұмыр.

Енді қалған өмірімде бір аяу,

Көрсетпестен ақымақ ет, жынды қыл.

Құлат мейлі құздан, жардан, биіктен,

Сездір маған жоғалтудың үрейін.

Өмір бойы сен өртеген күйіктен,

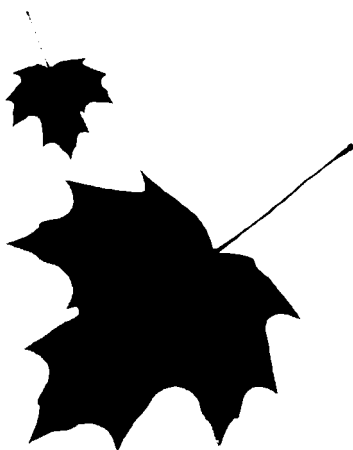
Өз-өзіме келе алмай жүрейін...

***

Өзің жайлы ойламаймын деген ем,
Бүгін тағы тыңдамады мені өлең.
Тау қайғыға төтеп берер едім ғой,
Сағыныштан жеңілемін неге мен?

Өзін қиып құлатады өрден кім,
Сығаласа сенер едім көрден Күн...
Жер бетінен мәңгілікке жоғалам,
Сағынышым өлген күн!!!

***

Енді мені бақыт, бәлкім, іздемес,
Тыныштықтың керегі аз жаныма.
Көз алдымда күңіренген Күзді емес,
Сізді ойладым тағы да...
Құйғым келмей жанып тұрған отқа су,
Заһарынан іштім тағы «зарығу».
Сізді сүю – жалаң аяқ от басу,
Сізді сүю – күнәлардан арылу.
Сағыныштың сары ауласын мекендеп,
Әз жанымның желбірер ме желегі?
Сіздік жүрек мендік болса екен деп,
Өзге жаннан тартып алғым келеді.
Ақымақпын, ақымақпын мен сондай,
Ойларымды жиып алып бал аштым...
Сізге ғашық бұл жүрекке ем қонбай,
Тағдырмен де таластым...
Жанға жақұт сыйлай алмай ән де аса,
Бола алмаспын төзімшіл.
«Сүйген жүрек – мейірімді». Далбаса,
Сүйген жүрек – өзімшіл.

***

Тірлік менің сүйреп жүріп қолымнан,
Күресінге лақтырды...
Азаппенен арпалысқан жолымнан,
Дос безініп, жат күлді...
Өмір менің шаштарымды жұлқылап,
Тастағанда көшеге.
Жан дауысым шырқырап,
Тәнім өлді нешеме...
Тоқпағы ауыр тағдырымның сұрағы,
Жатқызды әкеп «отаға».
...Сүйген жүрек, күйген жүрек тірі әлі,
О, тоба!..

***

*Бәрін неден бастадық бәрін неден,
Бір ауыз сөз құртты ма*

«жаным» деген?

*Неге, неге үндесе кеттің екен,
Жалғыздықтан жабыққан жанымменен.*

Сүйіп қалған жүректе бар ма кінә?

Сізсіз жол жоқ жететін арманым.

Бейуақытта кездескен бір тағдырдың,

Бір тағдырға байланып қалғаны ма?

Тұйықталған жолыңа қарай-қарай,

Солғын тартып кетпей жүр

жанар қалай?

Жақындаудан жасқанып жаныңызға,

Алыстаудан қорқамын қалай ғана-ай!?

Азаптаған тағдырды көтермедім,

«Жетер!» дегім келеді «жетер!» дегім.

Шарпып жатқан сезімге күйіп өліп,

Күлге айналып, шіркін-ай,

кетер ме едім?!

***

Тұралатып, тұншықтырған мұң демін,
Мен өзгеге өзін жапқан түрмемін.
...Балгер әйел ашуланып «Біреуді,
сүйіп қал» деп қарғады ма, білмедім?..
Ойда жоқта жолықтыңыз неге Сіз,
Өмірімді талқандаумен келесіз.
Онсыз дағы әлеміме сап-сары,
Сағыныштың сары уытын себесіз.
Айналамды айналдырып мазаққа,
Азаптасаң аяусыз-ақ азапта!
Әйел менен ақын болып «ақырет»,
Кешіп жүрген тағдыр Жерде аз-ақ па?
Бір бақытқа барар жолдан хош, қалдық,
Сағынышты сылтаураттық,
бос налдық...
Мен өлемін махаббатым мезгілсіз,
Жүрегіме берген күні бостандық!!!

***

Ұрттап ішіп у құйылған кеседен,
Махаббатқа жалғыз бардым кеше мен...
Менің өжет мінезіме таңырқап,
Түндігінен сығалайды пешенем.
Сағыныштан байғұс жүрек тоңады ә,
Жаңбыр тағы жасын төкті далаға...
Мен ынтыққан, лүпілдеген жүректі,
Әлдекіммен бөлісуге бола ма?
Жоқ! Болмайды! Болмайтынын білемін,
Жүрегіңе келер содан түнегім.
Сағынышты сөндіруге құлшынып,
Жан жағымнан анталайды мұң, өлім.
Сүйген жүрек танытқанда жасықтық,
Жердің бетін жүре алмаспын басып тік.
Әлеміңнен жоғаламын жүректі,
Жүрегіме кеткен күні ғашық қып.
Солай!!!

***

Ғашық жүрек лайық қанша
Қасіретке деген ем...
Сүю егер айып болса,
Айыптасын мені әлем!!!
Сақтап сүйдім жүрегімді,
Ақтап сүйдім арымды.
Тәңір бермес тілегімді,
Құрбан қылып барымды.
Дәнеңе емес торыққаным,
Жасымды мұң құрғатқан.
Салмағынан қорықпадым,
Сағыныштың зіл батпан.
Күліп күйіп күйігіне,
Күйін кештім «селсоқтың».
Оның шыққан биігіне,
Жерде тұрып қол соқтым.
Ғашық жүрек лайық қанша,
Қасіретке деген ем.
Сүю егер айып болса,
Айыптасын мені әлем!!!

***

*Сезімдерді Күздей суық еткен кім?
Көңілімнен күңіренген күй ақты...
Сіз жанымнан тым жырақтап
кеткен күн,
Әлем мені тастап кеткен сияқты...
Ақша бұлттай арманымды мазақтап,
Моншақ қылып мойныма ілді мұңдарын.
Өмір менің жүрегімді азаптап,
Сұғып жатыр сояу-сояу тырнағын.
Күйреткенде бақыт,
уақыт жайлы арман,
Ессіз қыздың ақылы да ауыспақ.
Сезім менен Сізді теріс айналған,
Жоқтасам ба, іздесем бе дауыс сап?..
Сезімдерді Күздей суық еткен кім?
Көңілімнен күңіренген күй ақты...
Сіз жанымнан тым жырақтап
кеткен күн,
Өлең мені құтқаратын сияқты.*

Бір ақынның монологы

*Жалт етіп жанған сәтте
санада ұшқын,
Мен, бейбақ сол ұшқынмен жағаластым.
Түгескен төзімді тіршіліктен,
Келеді жанарымды ала қашқым.*

*Сүрінген, көңіл бүрлеп қайта гашық,
Әлемге от құшағын айқара ашып...
Өлеңнен алыстадым Өмір үшін,
Тірліктің бояуымен тайталасып...*

*Достым-ау, сезесің бе, құйын ішім,
Еселеп күрсіністі күйінішім...
Адастым мен қанша рет арманымнан,
Тиын үшін...*

*Мөп-мөлдір қымбат маған ауадай мұң,
Мұңымды қамсыз кештім қауалай мың.
Қайғымның кеңістікте қиқымы ұшты,
Мен кейде дерті өлген дауадаймын.*

*Біресе ұмыт қайғым, ұлып қайғым,
Қойнынан қара түннің сыр ұрттаймын.
Тірліктің табанында тозып-тозып,
Тесілген шұлықтаймын.*

*Күрсінген күндерімді күліп төктің,
Жанымды қансыраған үгіп, тептің...
...Жарық Күн. Өмір. Үміт. Бала-шаға.
Жүріп кеттім...*

*Жан толқытқан жанды дауыс,
гажжап ән,
Астарында мың тағдырдың наз әні.
Көше әншісі дертін жанды қажсаған,
Гитараның әуенімен жазады.*

*Біреу тиын, біреу гүлін лақтырды,
Біреу тыңдап қара жерге жата қап.
Біреу, тіпті, жылауға да шақ тұрды,
Біреу соқты тым қаттырақ шапалақ.*

*Кім біліпті мынау керең қоғамға,
Әуенімен үн қатқысы келді ме?
Естімейтін маған, саған, оған да,
Дұр дауысын тыңдатқысы келді ме?*

*Әлде өмірін күйдірді ме бір өкпе,
Көңілдегі жібір ме еді мұң қатқан.
Ех, дүние - ай, жылап жүрген жүрекке,
Күліп тұрып көңілді ән шырқатқан.*

*Жоқ шатағы өзгелердің ісімен,
Соқыр-соқыр тиындарын тек білген.
...Тіршіліктің кірлеп кеткен түсінен,
Аппақ-аппақ өлең іздеп кеттім мен...*

Қандай бақыт бұл дүниеде барыңыз,
Мүлдем бөтен, жоқ болсаңыз
не етер ем?!

Талқандалып «тағдыр» деген тарымыз,
Бас сауғалап басқа әлемге кетер ем.

Менің мұңлық жүрегімді өбуде,
Сөзіңізге құлдық ұрдым әуледей.
Сізді қатты асығамын көруге,
Түн түңлігін түрген жалғыз сәуледей.

Қандай бақыт Күзді емес Сізді ойлау,
Өн бойыңды билей алмай өгей мұң...
Сіз туралы тәтті арманға жүз бойлау,
Тойып тамақ жегеніндей кедейдің.

Мені құшса құша алады мұң гана,
Сіз жайлы мұң тым көңілшек,
дархан-ды.

Қандай бақыт алыстағы тұлғаңа,
Өмір сүру сүйеп жүріп арқамды.

Қандай бақыт бұл дүниеде барыңыз!!!

Мазмұны

<i>Алғы сөз</i>	3
<i>Жүрекке мұңның мөрін таңба қылып...</i>	9
<i>Сізді іздедім...</i>	10
<i>Аздап бақыт, бар басымда аз қайғы...</i>	11
<i>Бауыржан Әліқожаға</i>	12
<i>Құмыра</i>	14
<i>Көп сұрақты...</i>	16
<i>Өткен күн мен өкініш</i>	18
<i>Бақыт – құбыла</i>	20
<i>Жүрегіме жасмай бермей...</i>	22
<i>Көңілімде күй боп тұнды...</i>	23
<i>Жылағанда жұбанышым...</i>	24
<i>Сіз кеттіңіз...</i>	25
<i>Ескірмейтін естелігің...</i>	26
<i>Ерегістен тіктелмейді еңсеңіз...</i>	27
<i>Өміріңнің өтінде едім...</i>	28
<i>Өкініш</i>	29
<i>Алтын жарым</i>	30
<i>Жұлдыз тағы ағып түсті...</i>	31
<i>...Мен тағы да әлсізбін...</i>	32
<i>Біз тағы да...</i>	34
<i>Несіне кездестік?</i>	35
<i>Ынтыққан сезімді...</i>	36
<i>Маңдайға шер болып...</i>	37
<i>Жағалау жанымды тербетті...</i>	38
<i>Ақымақ ару нөсер жауынға...</i>	39
<i>Біздің жаққа көшіп келді...</i>	40
<i>Жиып жүрген...</i>	41
<i>Жарқын, жасыл өмірлерін</i>	42
<i>Ырғатылып желдің салған әніне...</i>	43
<i>Жағалау сырға күпті...</i>	44
<i>Арқама ауыр жүк артып...</i>	45
<i>Қызылжардың аспаны...</i>	46

<i>Сынайды да екен зой...</i>	47
<i>Үміт – үркек...</i>	49
<i>Күзге айтып ем...</i>	50
<i>Билей алмай...</i>	51
<i>Қайтайықшы серуендеп</i>	52
<i>Кеттіңіз бе хабарсыз?</i>	53
<i>Сүйіп тұрып...</i>	54
<i>Сұрайсыз ба халімді...</i>	55
<i>Көз алдымда...</i>	56
<i>Уысынан шыға алмай...</i>	57
<i>Көнбейтінін білесің...</i>	58
<i>Әдемі едім...</i>	59
<i>Мен ақпанның...</i>	60
<i>Емінен шықпайсыз...</i>	61
<i>Жаса, өсек!</i>	62
<i>Жасырынып күн сайын...</i>	63
<i>Өгей үміт...</i>	64
<i>Өлең сүйген өрімдей ем...</i>	65
<i>Түн қойнынан...</i>	66
<i>Тағы да түн...</i>	67
<i>А-а-а, мен бе...</i>	68
<i>Тұңғыық ойларым...</i>	69
<i>Менен алыс қуаныш...</i>	70
<i>Бір бақытты...</i>	71
<i>Көңілдерге көтеріңкі...</i>	72
<i>Мендегі әдемі арманның...</i>	73
<i>Пендемін...</i>	74
<i>Мені неге жылатасыз...</i>	75
<i>Бәрінен көңілім қап...</i>	76
<i>Ән салдым тебіреніп...</i>	77
<i>Арылмай жанардың жасынан...</i>	78
<i>Сен оны ұқпайсың...</i>	79
<i>Көңіліме көш қондырды күзгі күн...</i>	80

<i>Енді Сізге еркелей де алмаймын...</i>	81
<i>Қуанта алмай қайыры жоқ сезімді...</i>	83
<i>Көңілім қап...</i>	84
<i>О бастан-ақ, өмір маған өгей-ді...</i>	85
<i>Сіз де мені ұмыттыңыз...</i>	86
<i>Шырқай алмай...</i>	87
<i>Сырласыма айналғалы сынық мұң...</i>	88
<i>Жан дүниеме, тек сіз ғана егесіз...</i>	89
<i>Анау қатын ғайбаттап жүр...</i>	90
<i>Аяғымнан шалып қалып...</i>	91
<i>Мен білсеңіз...</i>	92
<i>Мына жолдар апармайды өзіңе...</i>	93
<i>Ақ жапалақ...</i>	94
<i>Көңілім күй тартты төгіліп...</i>	95
<i>Біз өзіміз кінәліміз бәріне</i>	96
<i>Таңсық бөтен...</i>	97
<i>Қыла алмай жоққа сабыр...</i>	98
<i>Айтатындар айта берсін...</i>	99
<i>Пойыздан түсем...</i>	100
<i>Бұл тұрлаусыз тірлігімнің мәні не...</i>	101
<i>Кім ұғар жанымды ақ сүйген...</i>	103
<i>Тәтті армандар жалғанбай ма...</i>	104
<i>Өзің жайлы ойламаймын деген ем...</i>	106
<i>Енді мені бақыт, бәлкім, іздемес...</i>	107
<i>Тірлік менің сүйреп жүріп қолымнан...</i>	108
<i>Бәрін неден бастадық...</i>	109
<i>Тұралатып, тұншықтырған мұң демін...</i>	110
<i>Ұрттап ішіп у құйылған кеседен...</i>	111
<i>Ғашық жүрек лайық қанша...</i>	112
<i>Сезімдерді Күздей суық еткен кім?...</i>	113
<i>Бір ақынның монологы</i>	114
<i>Жан толқытқан жанды дауыс...</i>	115
<i>Қандай бақыт бұл дүниеде барыңыз...</i>	116

НҰРГУЛ ОҚАШЕВА

КҮЗ БЕН ҚЫЗ

Жыр жинағы

Редакторы – Асқар Бек

Дизайнер – Асқар Алтайұлы

Корректоры – Күләш Қалданқызы

Теруге берілген күні 20.08.2017 ж.

Басуға қол қойған күні 02.10.2017 ж.

Пішімі 84x90 ¹/₃₂ Офсеттік қағаз. Қаріп түрі «Times».

Офсеттік басылыс. Шартты баспа табағы 7,5.

Таралымы 2000 дана.

Тапсырыс берушінің файлдарынан Қазақстан Республикасы

«Курсив» ЖШС-де басылды.

Алматы қаласы.

Нұргүл Әбдімұратқызы Оқашева
1990 жылдың 3 желтоқсанында
Қызылорда облысының Арал
ауданына қарасты Мергенсай
ауылында дүниеге келген. Астана
қаласындағы Лев Гумилев атындағы
Еуразия Ұлттық университеті
филология факультетінің түлегі.
«Жүрегім жырдан ғана
жаратылған» атты жыр жинағы
жарық көрген. Фариза
Оңғарсынова атындағы «Өлең, мен
сені аялап өтем!» атты республика
ақын қыздары мүшәйрасының I
орын иегері. Мұқағали Мақатаев
атындағы «Поэзия, менімен егіз бе
едің?» атты республикалық
ақындар мүшәйрасының бас
жүлдегері. Өлеңдері «Көкшетау
жас ақындар антологиясы»,
«Қызырлы Қызылжар», «Қызылжар
жас ақындарының жыр кітабы»
және қазақ поэзиясының он
томдығы жинақтарына енген.
Қазақстан Журналистер одағының
мүшесі.